

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.05.1973, sp. zn. 6 Co 69/73, ECLI:CZ:NS:1973:6.CO.69.1973.1

Číslo: 69/1973

Právní věta: Otázku, zda jde o administrativní práce ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb., si musí soud řešit v řízení podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. samostatně a není vázán pokyny nebo seznamy zaměstnavatelských organizací (včetně ústředních orgánů) o tom, zda určitá práce má charakter práce administrativní.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.05.1973

Spisová značka: 6 Co 69/73

Číslo rozhodnutí: 69

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219

§ 2

§ 244 2/1971 Sb. § 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 69/1973 sb. rozh.

Otázku, zda jde o administrativní práce ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb., si musí soud řešit v řízení podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. samostatně a není vázán pokyny nebo seznamy zaměstnavatelských organizací (včetně ústředních orgánů) o tom, zda určitá práce má charakter práce administrativní.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 28. 5. 1973, [6 Co 69/73](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 31. 8. 1972 byl navrhovatelí předepsán k úhradě přeplatek ve výši 15 885 Kčs vzniklý vyplácením starobního důchodu od března 1971 do 15. 6. 1972. Navrhovatel byl zaměstnán jako hlavní pokladník na poště v T., funkce hlavního pokladníka je funkcí řídicí na rozdíl od funkce pokladníka u poštovních přepážek a Úřad důchodového zabezpečení byl toho názoru, že navrhovatelí nenáležela výplata starobního důchodu podle ustanovení § 1 a § 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. o výjimečném poskytování důchodu některým pracujícím důchodcům.

V opravném prostředku proti uvedenému rozhodnutí se navrhovatel domáhal přezkoumání tohoto rozhodnutí a přitom se odvolával na seznam provozních, neadministrativních pracovníků, vydaný Ústředním ředitelstvím spojů v Praze (Věstník ministerstva spojů ČSSR, částka 20/1971). V tomto seznamu je práce pokladníka na poště uváděna jako práce neadministrativní.

Krajský soud v Brně rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil, když zjistil z provedeného dokazování, že rozhodnutím téhož orgánu z 9. 12. 1970 byl navrhovateli přiznán od 16. 10. 1970 starobní důchod ve výši 1535 Kčs, který mu byl od 16. 10. 1970 vyplácen ve výši 1059 Kčs měsíčně vzhledem k tomu, že navrhovatel byl dále zaměstnán i jako důchodce na svém původním pracovišti. K odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně uváděl, že pro posouzení, zda pracovník koná práce administrativní ve smyslu ustanovení § 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. je rozhodná práce, která tvoří hlavní náplň pracovních úkonů pracujícího starobního důchodce. Podle Pravidel pro poštovní a peněžní službu jsou na větších poštách dva pokladníci, z nichž jeden má název hlavní pokladník, ale jejich práce je totožná. Název přepážkový pokladník na poštách není zaveden, ale je tu uváděn přepážkový pracovník. Ze Seznamu neadministrativních činností, vypracovaného Ústředním ředitelstvím spojů v Praze (uveřejněného pod č. 124/1971 Věstníku ministerstva spojů ČSSR), soud prvního stupně zjistil, že práce pokladníků a práce přepážkových pracovníků je pracovní činností neadministrativní. Navrhovatel pracoval tedy na poště v T. jako hlavní pokladník po vzniku nároku na starobní důchod až do 15. 6. 1972, práce pokladníků je uváděna ve shora uvedeném Seznamu jako činnost neadministrativní, a má proto navrhovatel nárok, aby mu byl po dobu jeho zaměstnání poskytován podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b/ nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. starobní důchod do výše 1000 Kčs měsíčně.

Odpůrce v odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně poukazoval na to, že podle ustanovení § 2 odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. se poskytuje starobní důchod až do výše 1000 Kčs též pracovníkům, kteří po vzniku nároku na starobní důchod jsou zaměstnáni při provádění služeb v provozu pošt a telekomunikací při neadministrativních pracích. Za práce administrativní je třeba považovat ty práce, jimiž se pracovník přímo nepodílí na výrobě nebo provádění služeb. Navrhovatel pracoval jako hlavní pokladník na poště v T. i po vzniku nároku na starobní důchod; jde o práci administrativní, již nelze srovnávat s prací přepážkového pracovníka na poštách, který se přímé podílí na službách občanům.

Nejvyšší soud ČSR usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Otázku, zda jde o administrativní práce ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. si musí řešit soud v řízení podle ustanovení § 224 a násl. o. s. ř. samostatně a není při tom vázán pokyny nebo seznamy zaměstnavatelských organizací (včetně ústředních orgánů) při úvaze, zda určitá práce má charakter práce administrativní či nikoliv.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b/ nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb. má pracovník, který je zaměstnán po vzniku nároku na starobní důchod, nárok na starobní důchod do výše 1000 Kčs měsíčně, jestliže pracuje při provádění služeb v provozu pošt a telekomunikací.

Navrhovatel pracoval jako hlavní pokladník na poště v T. Jde tedy o otázku, zda tato práce je prací administrativní. Odvolací soud doplnil řízení vyžádáním zprávy Ředitelství pošt a telekomunikací v B. o tom, v čem spočívá práce hlavního pokladníka na poště. Z této zprávy bylo zjištěno, že hlavní pokladník mimo jiné práce též přijímá a vyplácí velké peněžní částky v přímém styku s veřejností, a že navrhovatelova práce spočívala zejména v přímém poskytování služeb.

Nepochybil tedy soud prvního stupně, jestliže rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil,

neboť navrhovatel měl nárok na poskytování starobního důchodu do výše 1000 Kčs, když práce, které v provozu pošt jako starobní důchodce konal, nebyly alespoň z převážné části pracemi administrativními (§ 2 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 2/1971 Sb.).

Z těchto důvodů bylo usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrzeno.